

[Holstein.]

muligvis al den Fornuft, som det ærede Medlem Hr. Slesbager er i Besiddelse af, men jeg vil dog sige til ham, at hvis han havde Forudsætninger for at forstaa Berrigtigheden af de retslige Anker, der har været rejst mod Loven, som jeg hellere end at kalde Tugthusloven vil kalde Lex Madsen, saa vilde han ogsaa være klar paa, at et saadant lovgivningsmæssigt Uhyre aldrig vilde være blevet til Lov, hvis vi her i Landet havde haft en legislativ Institution i Lighed med det svenske Lagråd, som det er Socialdemokratiets Ære at have følt Savnet af og dets Fortjeneste at have slaaet til Lyd for. Lagrådet bestaar af 5 Embedsmænd, udvalgte blandt Sveriges kyndigste og skarpsindigste Jurister, deriblandt 3 Højesteretsdommere, og har til Hverv kritisk juridisk at forberede, veje og prøve ikke alene alle de Lovforslag af almen Interesse, som forelægges Rigsdagen, men ogsaa de Ændringsforslag, som stilles af denne, paavise deres Sammenhæng eller Brud med den øvrige Lovgivning, deres upaaagtede Lakuner, deres manglende Rationalitet, deres retslige Rækkevidde og Følgevirksomheder. Lagrådets sagligt uafhængige og politisk upartiske Udredninger har en ganske anderledes Vægt og modtages derfor ogsaa med al den Respekt, som vort prøvende og overvejende Ting i saa høj Grad savner. Derfor er Lagrådet i Sverige en statskonservativ Garanti, hvad Landstinget i Danmark aldeles ikke er. En Lov som den unævnelige, der nu foreslaas ophævet, vilde aldrig have passeret Lagrådets Skærsild. At den her i Landet har formaaet at overleve en saa tilintetgørende Kritik som den, den nuværende Højesteretsdommer Topsøe-Jensen har underkastet den, er kun et symptomatisk Vidnesbyrd om, hvor frit Spil Demagogiets Kræfter har ogsaa i Venstres Rækker, og hvor højt det politiske Fagforeningsdespoti staa i Kurs samstedts.

Men hvorfor gentage overfor det ærede Medlem Hr. Slesbager, at Loven lider af absolut fældende juridiske Mangler, naar det ærede Medlem af gode Grunde ikke er i Stand til at have nogen som helst begrundet Mening herom og heller ikke har nogen som helst Interesse for denne Side af Loven? Nej, lad os holde os til den politiske Side, der ganske anderledes ligger for det ærede Medlem som den øvede, drevne, ja, overdrevne politiske Taktiker han er. Hvad har Venstre taktisk lukreret ved dette Erhvervsfrihedspatent? Hvad har Venstre lukreret

ved denne Vidunderopfindelse af Venstres Junkerpolitik i Lommeformat, der var tænkt som de stærke, men ikke stærkt liberale Mænds Hovedaktion og virksomste Vaaben mod Socialismen? De har opnaaet, at den liberale Opfindsomheds Vidunder i Valgkampen blev et af de virksomme Vaaben, hvormed Socialdemokratiet tilføjede Venstres dets afgørende Nederlag. De har opnaaet, at Vidunderbarnet med Høvdingens Marskalkstav i Tornystret er blevet den højtærede socialdemokratiske Statsministers Kælebarn, som han mindst af alt vil række Haanden til at faa udslettet i Skyggetinget, fordi det gør ham saa haandgribelige Tjenester i denne timelige og materielle Verden. Det maa selvfølgelig staa Venstres øvede Taktikere klart, at Socialdemokratiet ikke vil gøre større Indrømmelser i Landstinget end dem, de har nægtet at gaa med til i Folketinget. Socialdemokratiet vil ikke, efter at det her i Folketinget har krævet Lovens Ophævelse som Betingelse for nye Forhandlinger i Sagen, uden at svække sin egen Prestige og styrke Landstingsflertallets kunne gaa med til Ændringer, der lader Loven vedblive at bestaa. Følgelig maa Venstre i Landstinget enten stille et Ændringsforslag af lignende Indhold som det, Venstre her i Tinget har stemt ned, eller ogsaa maa Venstre lade Socialdemokratiet beholde sin Favoritlov til fri partipolitisk Erhvervsvirksomhed og agitatorisk Udbytning.

Jeg henvender mig med velberaad Hu udelukkende til Venstre, thi jeg har det bestemte Indtryk, at medens det er en borgerlig Frihedsret for Venstre naar som helst at pleje Omgang med Socialdemokratiet, er det en borgerlig Ombudspligt for de Konservative aldrig at gøre dette. Jeg vil derfor ogsaa gerne indskærpe det ærede Medlem Hr. Slesbager, at han ikke har nogen som helst gyldig Adkomst til at forarges over, at jeg ikke betragter det som finere eller mere ærefuldt at være i Selskab med Venstre end med Socialdemokrater og Radikale.

Men selv om det ærede Medlem vil frakende mig baade Smag og Fornuft, kan han i hvert Fald ikke bestride, at jeg i det mindste har været saa fornøftig omhyggeligt at undgaa enhver Andel i Ansvar for den Dyrge af Fejlgreb og Vilkaarligheder, som Venstres Repræsentanter efterhaanden har hobet op over dette lille Land som et Forvirringens Babelstaarn, der dog uhjælpelig og uoprettelig styrtede sammen, just som Partiet skulde til at holde Kransegilde for Rejsningen af det sidste Stokværk.

Til det ærede Medlem Hr. Nygaard vil jeg sluttelig sige, at han ikke maa glemme,